

Guadalupe, un model per als joves del segle XXI

Amb motiu de la propera beatificació de Guadalupe Ortiz de Landázuri, que tindrà lloc el 18 de maig a Madrid, s'ha celebrat a Barcelona un acte per aprofundir en la seva figura humana i espiritual de la mà de José Carlos Martín de la Hoz, postulador de la causa de beatificació.

22/02/2019

José Carlos Martín de la Hoz va iniciar la seva exposició sobre la figura de la venerable Guadalupe Ortiz de Lándazuri (1916-1975) tot recordant unes paraules de sant Josepmaria al campus de la Universitat de Navarra l'any 1967 amb les quals deia: “en l’horitzó on s’ajunten el cel i la terra; mes no és així: on veritablement s’ajunten és en els vostres cors, quan viviu santament la vida ordinària”.

Ho va fer per donar pas a una de les primeres idees o conclusions que va palesar amb la seva exposició. Es pot ser “ser químic i ser sant”, com és el cas de Guadalupe, i també “qualsevol persona des de qualsevol professió que sigui honesta, perquè això no el destorba d’un encontre amb Déu”. El món no allunya de Déu sinó que ens hi apropa. Tots els cristians estem cridats a ser sants, i va posar un toc d’humor interpel·lant els presents com a futurs sants.

“Quan he investigat la figura de Guadalupe Ortiz de Lándazuri, doctora en ciències químiques, catedràtica d'Institut de física i química, apassionada per l'ensenyança, és interessant descobrir la seva faceta d'investigadora i la de professora” va afegir Martín de la Hoz, ja que pertany a “una generació de persones que es va carregar el país a les espatlles, que va reconstruir el teixit industrial, el teixit educatiu, el teixit sanitari, el teixit social, de persones que perquè van aprendre a perdonar, a oblidar, a conviure, a construir junts alguna cosa molt gran la qual va poder ser un camí de santedat”.

Però amb Guadalupe “cal passar de l'admiració, de què era pionera, que ho era, a la fase d'involucrar-la en la vida quotidiana, cal començar a demanar-li moltes coses, totes les necessitats materials i espirituals que

tinguem”. Quan va morir, segons explicà el postulador “van començar a arribar favors i gràcies i testimonis d’arreu del món” aconseguits per la seva intercessió; aquests anaven contagiant la fama de santedat de Guadalupe Ortiz de Landázuri, i la fama de què feia favors i gràcies pel món sencer va ser indicatiu per començar la seva causa, ja que “el motor d’una causa de canonització són la fama de favors i la fama de santedat, no s’improvisa ni es pot mentir”.

El geni femení

En una segona part de l’exposició el postulador va parlar sobre qui era Guadalupe. “En Guadalupe, tenim un model, no perquè hàgim de ser químics, sinó perquè en qualsevol activitat professional podem assolir la plenitud de les plenituds, la fórmula de la felicitat. Volem ser feliços? La solució és fer el que va fer

Guadalupe Ortiz de Landázuri des del primer moment”.

Aleshores el postulant va parlar als assistents de la vida d'oració. “El cor de Guadalupe s'expressa en la pregària i en el servei als altres”. La seva alegria brota de l'oració, de convertir la vida en oració, de convertir el treball en oració.

La propera beatificació de Guadalupe el 18 de maig és “un gran do de Déu per a l'Església, tenim davant l'oportunitat de llegir la vida de Guadalupe, poder entrar en la seva sintonia i aprendre d'ella a ser feliços. La fórmula de la felicitat, escoltar la veu de Déu, acollir-la al cor i mitjançant la vida d'oració diària portar-la a l'extrem”. Segons el postulant, l'exemple de Guadalupe ensenya que “quan una persona s'ha creuat amb Jesucrist en el camí de la vida i se l'ha canviat, de què t'has de preocupar. El que importa és gaudir

de la nova vida”. I en això rau l’alegria desbordant de Guadalupe de la qual es parla en el decret de virtuts firmat pel Papa Francesc.

Guadalupe Ortiz de Landázuri va ser pionera, sí, en moltes coses, una de les primeres dones a estudiar química, doctora en Ciències Químiques, catedràtica d’institut, de les primeres dones de l’Opus Dei, impulsora de nombroses iniciatives socials, però “ella no s’ho plantejava, senzillament penso que feia allò que Déu li demanava, sense plantejar-se si ho feien les dones”, explicà Martín de la Hoz i afegí “la vida cristiana és enamorar-se d’una persona viva, Jesucrist i compartir la vida amb Ell, a Jesús li agrada treballar amb nosaltres, estudiar amb nosaltres...”

Abans de la ponència del postulador, María Rosa Infante, doctora en Ciències Químiques i que ha estat professora de recerca en el camp de

la química sostenible a l'Institut de Química Aplicada de Catalunya, organisme del Consell Superior d'Investigacions Científiques, va recordar que als anys 30 eren anys difícils per realitzar estudis universitaris; però l'entusiasme per la química va portar a Guadalupe a “treballar en investigació quan era heroic, i sobretot per a una dona; però gràcies a les virtuts que tot investigador ha de tenir com són l'honestat, la constància, la força d'esperit, va poder culminar la seva carrera acadèmica”.

I va dir també que, actualment es parla molt de química sostenible però abans no era desconegut, “Guadalupe es va avançar 30 anys en l'estudi de la química sostenible, va ser pionera, una gran professional amb gran compromís amb la societat que es va manifestar en tota la seva vida”. I va animar als joves presents a seguir “l'exemple de Guadalupe

que ens ha de mostrar que l'estudi i el treball són àmbits d'amor a la veritat, de creixement personal, de servei els altres i d'encontre amb Déu”.

Més sobre Guadalupe Ortiz de Landázuri

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/guadalupe-un-
model-per-als-joves-del-segle-xxi/](https://opusdei.org/ca/article/guadalupe-un-model-per-als-joves-del-segle-xxi/)
(04/04/2026)